

dit ongewone schouwspel gadesloegen. Ze stelden zooveel belang in 't geval, dat Keesje al z'n kunststukken vertoonen moest en hij scheen reeds zoo'n onbepaald vertrouwen in de heele menschheid te hebben gekregen, dat hij, vóór we het wisten, zich ook al aan de rokken van een der dames omhoog had geheschen; nu kwam aan de uitroepen van liefde en bewondering natuurlijk geen einde. »Och mijnheer, staat u hem mij toch af«, klonk het smeekend, toen ik Keesje zoo goed en zoo kwaad als het ging, van haar japon afplukte. Ik wisselde een blik van verstandhouding met m'n tante en dacht aan onze booze hospita en onze onzekere toekomst... 't Viel ons moeilijk, van onzen kleinen kamaraad te scheiden, maar ik zag werkelijk geen kans, een betere oplossing voor Keesje te vinden, daar de dame vertelde, thuis een grooten tuin te bezitten; ze was nu in het hotel aan den bergrand gelogeed. »Mocht u er spijt van hebben, dan kunt u hem weer terughalen, vraagt u dan maar naar mevrouw M.« Hiermee susten we ons geweten tegenover Keesje in slaap en met een grootmoedig gebaar lei ik hem in haar armen. Opgetogen gingen de twee dames haars weegs en wij den onzen, nog niet geheel zeker omtrent onze gemoedsstemming...

— — — — —
Toen ik na een paar dagen eens ging informeerden, trof ik Mevr. M. niet thuis, maar de dikke portier vertelde met een onverschillig gezicht, »dat ze dat mormel daar toch niet zoolang konden houden; hij was wel zevenmaal van eigenaar verwisseld en nou had de chef-kok 'm meegenomen naar huis«.

Een beetje beleuterd staarde ik naar mijn visitekaartje, dat tusschen zijn onverzorgde handen verfrommeld werd...

Zoo eindigde ons avontuur met Keesje; want wat er bij den chef-kok van hem geworden was, dáárnaar heb ik niet meer durven vragen!

H. W. VAN PESCH.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Het Yellowstone Park. — U veroorloof mij eene kleine rectificatie ter uwer kennis te brengen, n.l. 1°. John Colter (niet Calter) was de eerste blanke, die in 1807 het Yellowstone park betrad (d. w. z. wat tegenwoordig park is). Hij was lid van de Lewis en Clark's expeditie. James Bridger en Jos. L. Meek, jagers, waren daar in 1830. Wanez A. Ferris zag de geysers in 1834, en schreef de eerste berichten daaromtrent. Kapitein De Lacy onderzocht een gedeelte van het land in 1863, terwijl Folsom en Cook daar waren in 1864, de Washburn-Doane expeditie in 1870 en Dr. Wayden in 1871-72. 2°. Het park werd door het gouvernement als „Nationaal" verklaard den 1^{en} Maart 1892 en heeft eene oppervlakte van 3312 □ Mijlen; is 62 Mijl lang en 54 breed. 3°. Een standaardwerk betreffende het bedoelde park is „Chittenden's Yellowstone National Park" uitgegeven door „the Robert Clarke Comp. te Cincinnati (Ohio). De auteur was de ingenieur, belast met het aanleggen der kunstwerken etc. in 't park. Ten slotte deel ik u mede, dat ik gedurende mijn twee-jarig verblijf in Amerika den indruk gekregen heb, dat de bevolking de handelwijze der regeering zeer op prijs stelt.

Amsterdam,

G. SMITS.

Een vroegeling. — Den 4den Juni vond ik in een zeer droog dennenbosch bij Amersfoort een *Boletus luridus*. De lengte van den erg kromme steel was 10 en de doorsnede van den hoed 6 cm. In het Paddenstoelenboekje van Cath. Cool en Van der Lek staat aangegeven, dat *Boletus luridus* voorkomt in nazomer en herfst. In dien tijd heb ik hem dan ook heel vaak aangetroffen, maar zoo vroeg als nu nog nooit. Ik hoop, dat het de voorbode is van een rijk paddenstoelenjaar!

Amersfoort.

F. B.

Pestvogels. — De vogelhandelaar Brandt, Herderinnestraat alhier, deelde mij mede, dat een tuinder nabij de renbaan Clingendaal aan 'den Leidscheweg, twee weken geleden een vijftal pestvogels daar heeft opgemerkt en er eenige van heeft gevangen. Geen der gevangen vogels heeft hij in het leven kunnen houden, zij waren blijkbaar te uitgeput.

's Gravenhage.

P. J. VAN IERSEL.